

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE BESCHERMING ALS
MONUMENT, STADS- EN DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR,
GEZIN EN WELZIJN,

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995 ;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, §1, I, 7°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 28 september 1998;

Gelet op het ministerieel besluit van 13 september 1998 houdende vaststelling van de ontwerprijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 06 mei 1999,

B E S L U I T :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995;

Wegens zijn historische en socio-culturele waarde:

- als **monument**:

Stadhuis Roeselare : 18de eeuwse gedeelte + uitbreiding met belfort uit het interbellum, gelegen te Roeselare (Roeselare), Grote Markt 1;

bekend ten kadaster:

Roeselare, 2e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 171G(DEEL).

./..

De **historische** waarde wordt als volgt omschreven:
Ondanks de wijzigingen die het Louis XV-stadhuis onderging, behield het de ordonnanties van een 18de eeuws gebouw. Het gebruik van de Louis XV-stijl is bovendien a-typisch voor de streek. Ondanks het feit dat Roeselare sinds 1704 geen belfort meer bezat, bleef de belfort-traditie bewaard en greep men in 1924 terug naar het belfort, als symbool van de burger trots en de gemeentelijke zelfstandigheid. De interbellum-uitbreiding vormt een voorbeeld van wederopbouw -architectuur in regionalistische stijl met art deco inslag. Hierdoor wijkt zij af van de andere wederopgebouwde stadhuizen in de streek, waarbij de voorkeur gegeven werd aan historiserende architectuur zoals neo-gotiek en neo-Vlaamse-renaissance (b.v. Diksmuide).

De **socio-culturele** waarde wordt als volgt omschreven:
De interbellum-uitbreiding van het stadhuis werd ontworpen door René Doom, stadsbouwmeester van Roeselare sinds 1919. Deze architect was zeer belangrijk voor de wederopbouw van Roeselare. Samen met A. Verhelle en J. Vermeersch ontwierp hij -in het kader van de heropbouw van Roeselare- het aanleg- en uitbreidingsplan van de stad. Talrijke gebouwen in de stad (o.m. op de Grote Markt) zijn eveneens van zijn hand. De eerste groep woningen van de tuinwijk Batavia werden door R. Doom en J. Vermeersch getekend. Op stedenbouwkundig gebied is het stadhuis beeldbepalend voor het stadsgezicht. Het interbellum gebouw, verwezenlijkt door architect R. Doom, is bepalend voor het nieuw naoorlogs marktbeeld.

Artikel 2. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 27 MEI 1999

Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS.